

Milí čitatelia,

už zase tá revolúcia, ohŕňajú dnes mnohí nosy nad horúcou témou tohto ročného novembra. Pre divadelníkov je však dvadsiate výročie „Nežnej“ pripomienkou mimoriadnej situácie nielen spoločenskej, ale aj profesijnej – mali sme vtedy „vedúcu úlohu“ v spoločnosti. Dnes sa už široká verejnosť o divadlo príliš nezaujíma. Prečo? Asi sa nám nepodarilo predostrieť svoju agendu dostatočne príťažlivo.

Jedným z problémov našej agendy je písanie o divadle. Počas svojho redaktorského pôsobenia v časopise *kød* som si naplno uvedomila hĺbku úpadku odbornej reflexie, ktorá sa z veľkej časti zmenila na propagačné texty. Dostať od prispievateľov kvalitnú recenziu, na ktorej nie je treba veľa robiť, je ozajstným sviatkom. Kritici, ktorí majú prostredníctvom siete IS.Theatre pridelené jednotlivé divadlá a mali by teda písať o všetkých ich premiérach, väčšinou odovzdávajú svoje texty so značným časovým sklzom. Dobrým autorom sa písať nechce, sťažujú sa na veľkú zaneprázdnenosť, iní posúvajú termíny až dovtedy, kým recenzia prestane byť aktuálna alebo sa na ňu zabudne. Dôvodov je samozrejme viac a nepochybne k nim patrí aj minimálna spoločenská prestíž divadelno-kritickej činnosti. (Aj tieto riadky si asi celkom nespravodlivo prečítajú iba tí, ktorí sa v celej mizérii ešte o niečo usilujú...)

Neviem, či je to poľahčujúca okolnosť, ale nie sme v tom sami. Podobne sa sťažujú hudobníci aj literáti. Na nedávnom stretnutí teatroológov vo viedenskom divadle Brett som počas festivalu Stredoeurópsky kolotoč mala možnosť verejne diskutovať s kolegami z krajín Vyšehradskej skupiny, a podobné problémy riešia aj oni. Časopis *kød* sa vo svojom novembrovom čísle pokúša svoju agendu predostrieť čo najzaujímavejšie – výročie revolúcie pripomína polyfóniou hlasov účastníkov odbornej ankety a do budúcnosti smeruje prezentáciou pozoruhodného medzinárodného divadelného projektu mladých divadelníkov *Osobní anamnéza*. Želáme vám inšpiratívne čítanie!

Anna Grusková

P.S. Číslo, ktoré držíte v ruke, je už druhé, ktoré pre vás spolu so šéfredaktorkou Dášou Čiripovou pripravil nový redaktor Juraj Hubinák. Vkladáme doňho veľké nádeje! Moja spolupráca s *kødom* pokračuje voľnejšou a zároveň „zodpovednejšou“ formou.

r o z h o v o r

- 2 Divadlo je pre každého.** Režisér Michal Vajdička v rozhovore s Mírom Dachom

r e c e n z i e

- 8 Kóšer nahota...** Stanka Matejovičová o inscenácii Mikve v Divadle Aréna
- 13 Pravý slovenský holý Hamlet.** Dária Fehérová o inscenácii HollyRoth... v Činohre SND
- 15 „Ale kto sú tí oni...“** Mirka Kičiňová o inscenácii Osobní anamnéza v pražskom Roxy / NoD klube a v DK Zrkadlový háj
- 19 Kvapkajúca tragédia.** Ľubica Krénová o pražskej inscenácii U kočiči bažiny v réžii Martina Čičváka

f e s t i v a l y

- 22 Čo si ty urobil... alebo O niekoľkých problémoch Divadelnej Nitry.** Dária Fehérová
- 27 Litovský sen a skutočnosť.** Anna Grusková
- 29 Spectaculo bolo interesse.** Lenka Dzadíková

t / h / k

- 33 Árpád Schilling: Zápisky umelca v sebvyslobodení (úryvky)**
- 36 Kriedový KRUH.** Rozhovor Sylvie Huszár s Árpádom Schillingom

z a k u l i s o u

- 40 Jubilejné Košice – pohľad do histórie i súčasnosti.** Ida Hledíková o 50. výročí BD Košice

a n k e t a

- 46 Najvýznamnejšie osobnosti a činy slovenského divadelníctva 1989 - 2009**

j a a d i v a d l o

- 49 Elena Flašková, Lucia Blašková, Adriana Totíková**

h r a

- 52 Kolektív autorov: Osobní anamnéza**